

SVEA HOVRÄTT
Patent- och
marknadsöverdomstolen
Rotel 020110

DOM
2021-07-20
Stockholm

Mål nr
B 5557-21

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Patent- och marknadsdomstolens dom den 16 april 2021 i mål nr B 6674-20, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 7)

Klagande och motpart (Åklagare)

Kammaråklagarna Johanna Kolga och Kristin Morén
Åklagarmyndigheten
Riksenheten mot internationell och organiserad brottslighet
Box 57
101 21 Stockholm

Klagande och motparter (Målsägande)

1. C More Entertainment AB, 556053-7309
115 84 Stockholm

2. Canal Digital AB, 556039-8306
Box 169
101 23 Stockholm

3. Com Hem Aktiebolag, 556181-8724
Box 62
164 94 Kista

4. Discovery Networks Sweden AB, 556431-2469
114 99 Stockholm

5. Nordic Entertainment Group AB, 559124-6847
Box 17104
104 62 Stockholm

Ombud för 1–5: Advokaten S.F. och biträdande juristen J.L.

Klagande och motpart (Tilltalad)

T.L.
Medborgare i Finland

Dok.Id 1708996

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 00 E-post: svea.hovratt@dom.se www.svea.se		måndag – fredag 09:00–16:30

3. Det som Patent- och marknadsdomstolen har beslutat om beslag ska fortsätta att gälla till dess Patent- och marknadsöverdomstolens dom vunnit laga kraft.
 4. Den tidigare beslutade kvarstaden om 19 290 488 kr ska bestå till dess verkställighet av domen kan ske, dock längst till 30 dagar efter att Patent- och marknadsöverdomstolens dom vunnit laga kraft.
 5. C More Entertainment AB, Canal Digital AB, Com Hem Aktiebolag, Discovery Networks Sweden AB och Nordic Entertainment Group AB ska svara för sina egna rättegångskostnader i Patent- och marknadsöverdomstolen.
 6. M.A. ska få ersättning av allmänna medel med 412 277 kr. Av beloppet avser 263 625 kr arbete, 31 320 kr tidsspillan, 5 832 kr traktamente, 29 045 kr utlägg och 82 455 kr mervärdesskatt. Denna kostnad ska staten svara för.
-

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Patent- och marknadsdomstolens dom den 16 april 2021 i mål nr B 6674-20, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 7)

Klagande och motpart (Åklagare)

Kammaråklagarna Johanna Kolga och Kristin Morén
Åklagarmyndigheten
Riksenheten mot internationell och organiserad brottslighet
Box 57
101 21 Stockholm

Klagande och motparter (Målsägande)

1. C More Entertainment AB, 556053-7309
115 84 Stockholm

2. Canal Digital AB, 556039-8306
Box 169
101 23 Stockholm

3. Com Hem Aktiebolag, 556181-8724
Box 62
164 94 Kista

4. Discovery Networks Sweden AB, 556431-2469
114 99 Stockholm

5. Nordic Entertainment Group AB, 559124-6847
Box 17104
104 62 Stockholm

Ombud för 1–5: Advokaten S.F. och biträdande
juristen J.L. Advokatbyrån Bratt Feinsilber
Harling AB
Box 24164
104 51 Stockholm

Klagande och motpart (Tilltalad)

FIRAZ Alexander Salman, 19890101-1596
S:t Persgatan 131 B
602 30 Norrköping

Ombud och offentlig försvarare: Advokaten Henrik Lindblom
FIRMAN advokaterna Fialdini Dahlqvist AB
Sveavägen 17
111 57 Stockholm

5. Henrik Lindblom ska få ersättning av allmänna medel med 342 350 kr. Av beloppet avser 249 375 kr arbete, 22 185 kr tidspellan, 2 320 kr utlägg och 68 470 kr mer-
värdesskatt. Denna kostnad ska staten svara för.

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Patent- och marknadsdomstolens dom den 16 april 2021 i mål nr B 6674-20, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 7)

Motpart (Åklagare)

Kammaråklagarna Johanna Kolga och Kristin Morén
Åklagarmyndigheten
Riksenheten mot internationell och organiserad brottslighet
Box 57
101 21 Stockholm

Klagande (Tilltalad)

Yaser Hanna, 19840511-5273
Plåtslagaregatan 11
603 48 Norrköping

Ombud och offentlig försvarare: Advokaten Joakim Sörmdal
Advokatbyrån Sörmdal AB
Franzégatan 41
112 16 Stockholm

SAKEN

Medhjälp till brott mot lagen om förbud beträffande viss avkodningsutrustning

DOMSLUT

1. Patent- och marknadsöverdomstolen fastställer Patent- och marknadsdomstolens dom.
 2. Patent- och marknadsöverdomstolens beslut 2021-06-07 om beslag av den egendom som förklarades förverkad mot Yaser Hanna genom Patent- och marknadsdomstolens dom ska bestå (Polismyndigheten, Nationella Operativa avdelningen, Immaterialrättsbrott 1 UtrS NOA, beslagnr 2016-0201-BG46 p. 5–24).
 3. Joakim Sörmdal ska få ersättning av allmänna medel med 135 799 kr. Av beloppet avser 92 625 kr arbete, 15 007 kr tidsspillan, 1 007 kr utlägg och 27 160 kr mervärdesskatt. Yaser Hanna ska betala 54 319 kr av denna kostnad till staten.
-

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Patent- och marknadsdomstolens dom den 16 april 2021 i mål nr B 6674-20, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 7)

Motpart (Åklagare)

Kammaråklagarna Johanna Kolga och Kristin Morén
Åklagarmyndigheten
Riksenheten mot internationell och organiserad brottslighet
Box 57
101 21 Stockholm

Klagande (Tilltalad)

Efkan Colakoff, 19730721-2014
Nämndemansgatan 9
602 09 Norrköping

Ombud och offentlig försvarare: Advokaten Bo Nilsson
Advokaterna Nilsson & Partners AB
Vasavägen 9
641 31 Katrineholm

SAKEN

Medhjälp till brott mot lagen om förbud beträffande viss avkodningsutrustning

DOMSLUT

1. Patent- och marknadsöverdomstolen ändrar Patent- och marknadsdomstolens dom på det sättet att Patent- och marknadsöverdomstolen
 - a) frikänner Efkan Colakoff från åtalet, och
 - b) befriar Efkan Colakoff från skyldigheten att betala en avgift till brottsofferfonden.
 2. Bo Nilsson ska få ersättning av allmänna medel med 135 056 kr. Av beloppet avser 89 775 kr arbete, 18 270 kr tidsspillan och 27 011 kr mervärdesskatt. Denna kostnad ska staten svara för.
-

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Patent- och marknadsdomstolens dom den 16 april 2021 i mål nr B 6674-20, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 7)

Motpart (Åklagare)

Kammaråklagarna Johanna Kolga och Kristin Morén
Åklagarmyndigheten
Riksenheten mot internationell och organiserad brottslighet
Box 57
101 21 Stockholm

Klagande och motparter (Målsägande)

1. C More Entertainment AB, 556053-7309
115 84 Stockholm

2. Discovery Networks Sweden AB, 556431-2469
114 99 Stockholm

3. Nordic Entertainment Group AB, 559124-6847
Box 17104
104 62 Stockholm

Ombud för 1–3: Advokaten S.F. och biträdande
juristen J.L. Advokatbyrån Bratt Feinsilber
Harling AB
Box 24164
104 51 Stockholm

Klagande och motpart (Tilltalad)

ROBIN Mattias Hildorsson, 19820101-1916
Vrinnevigatan 34
603 58 Norrköping

Ombud och offentlig försvarare: Advokaten Johan Grahn
Fria Advokater KB
Box 12706
112 94 Stockholm

SAKEN

Brott mot upphovsrättslagen

Patent- och marknadsöverdomstolens domslut, se nästa sida.

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Patent- och marknadsdomstolens dom den 16 april 2021 i mål nr B 6674-20, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 7)

Motpart (Åklagare)

Kammaråklagarna Johanna Kolga och Kristin Morén
Åklagarmyndigheten
Riksenheten mot internationell och organiserad brottslighet
Box 57
101 21 Stockholm

Klagande (Tilltalad)

Sven MAGNUS Sjöberg, 19700722-0697
Abel Beckers Gata 21 B
602 17 Norrköping

Ombud och offentlig försvarare: Advokat Carl-Oskar Morgården
Advokatfirman Morgården AB
Norra Agnegatan 38
112 29 Stockholm

SAKEN

Brott mot upphovsrättslagen

DOMSLUT

1. Patent- och marknadsöverdomstolen ändrar Patent- och marknadsdomstolens dom på det sättet att Patent- och marknadsöverdomstolen

- a) frikänner Magnus Sjöberg från åtalet,
- b) avslår yrkandet om förverkande av 28 500 kr såsom utbyte av brott,
- c) befriar Magnus Sjöberg från skyldigheten att betala en avgift till brottsofferfonden, och
- d) befriar Magnus Sjöberg från skyldigheten att till staten betala del av försvararkostnaden i Patent- och marknadsdomstolen.

2. Carl-Oskar Morgården ska få ersättning av allmänna medel med 94 914 kr. Av beloppet avser 64 838 kr arbete, 11 093 kr tidspillan och 18 983 kr mervärdesskatt. Denna kostnad ska staten svara för.

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Patent- och marknadsdomstolens dom den 16 april 2021 i mål nr B 6674-20, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 7)

Motpart (Åklagare)

Kammaråklagarna Johanna Kolga och Kristin Morén
Åklagarmyndigheten
Riksenheten mot internationell och organiserad brottslighet
Box 57
101 21 Stockholm

Klagande och motparter (Målsägande)

1. C More Entertainment AB, 556053-7309
115 84 Stockholm

2. Canal Digital AB, 556039-8306
Box 169
101 23 Stockholm

3. Com Hem Aktiebolag, 556181-8724
Box 62
164 94 Kista

4. Discovery Networks Sweden AB, 556431-2469
114 99 Stockholm

5. Nordic Entertainment Group AB, 559124-6847
Box 17104
104 62 Stockholm

Ombud för 1–5: Advokaten S.F. och biträdande
juristen J.L. Advokatbyrån Bratt Feinsilber
Harling AB
Box 24164
104 51 Stockholm

Klagande och motpart (Tilltalad)

Multione Tech Trading AB i konkurs, 556738-1602
Albrektsvägen 119 A
603 53 Norrköping

Ombud: Advokaten M.A. Advokaterna
Abrahamsson i Norrköping AB Bråddgatan
14
602 22 Norrköping

Förverkande och beslag.....	44
Kvarstad.....	45
Rättegångskostnader	46
<i>Ersättningskyldighet för rättegångskostnader i Patent- och marknadsdomstolen</i>	46
<i>Ersättningskyldighet för rättegångskostnader i Patent- och marknadsöverdom- stolen</i>	47
<i>Ersättning till de offentliga försvararna m.m.</i>	47
HUR MAN ÖVERKLAGAR.....	50

yrkat att straffet ska lindras och att hans skyldighet att ersätta försvararkostnaderna ska begränsas.

Multione i konkurs har yrkat att Patent- och marknadsöverdomstolen ska ogilla yrkandet om företagsbot samt ogilla eller, i andra hand väsentligen sätta ner, målsägandebolagens ersättningsyrkanden enligt avkodningslagen och upphovsrättslagen. Multione i konkurs har vidare yrkat att bolaget ska befrias från skyldigheten att ersätta målsägandebolagen för rättegångskostnader i Patent- och marknadsdomstolen eller, i andra hand, att beloppet ska sättas ner.

Multione i konkurs har i Patent- och marknadsöverdomstolen godtagit sättet att beräkna ränta på ersättningsyrkandena enligt avkodningslagen och upphovsrättslagen.

Målsägandebolagen och **Multione i konkurs** har yrkat ersättning för rättegångskostnader i Patent- och marknadsöverdomstolen.

Parterna har motsatt sig respektive motparts ändringsyrkanden.

Patent- och marknadsöverdomstolen har den 24 juni 2021 beslutat att T.L. inte längre ska vara häktad i målet.

Multione försattes den 3 juni 2021 i konkurs och konkursförvaltaren, advokaten Pernilla Tilly Nors, meddelade den 17 juni 2021 till Patent- och marknadsöverdomstolen att konkursboet inte inträder i rättegången. Konkursbeslutet har fått laga kraft.

Sedan det uppmärksammats att Patent- och marknadsdomstolen inte i domen beslutat om att beslaget av den egendom som förverkats från Yaser Hanna skulle bestå, har Patent- och marknadsöverdomstolen den 7 juni 2021 efter yrkande från åklagaren beslutat att på nytt ta den av Yaser Hanna förverkade egendomen i beslag.

Discoverys yrkande om skäligen ersättning för utnyttjande baseras på de kanaler som gjorts tillgängliga genom illegal iptv, vilket motsvarar bolagets Premium-paket med en genomsnittlig abonnemangskostnad om 63 kr per månad. I genomsnitt har kanalerna tillgängliggjorts för 577 användare per månad under en tid om 28 månader.

Målsägandebolagen har här, liksom i Patent- och marknadsdomstolen, till utveckling av sin talan anfört i huvudsak följande.

Målsägandebolagen är leverantörer av betaltelevvisionsutsändningar. Målsägandebolagens sändningar är krypterade och betalande abonnemangskunder får tillgång till krypterade sändningar genom s.k. smartcards eller på annat sätt vid iptv. Genom cardsharing och illegal iptv görs målsägandebolagens sändningar tillgängliga utan bolagens tillstånd och utan att abonnemangsavgifter erläggs till målsägandebolagen. Cardsharing-kunderna och kunderna i den illegala iptv-verksamheten betalar i stället till den som gör sändningarna tillgängliga utan tillstånd. Skadeverkningarna av denna typ av illegal verksamhet är betydande för målsägandebolagen. Abonnemangsavgifterna, som är avgörande för målsägandebolagens verksamhet, uteblir. Därutöver medför den illegala verksamheten betydande kostnader för att beivra verksamheten. Vidare urholkas betalningsviljan hos abonnenterna, vilket resulterar i en minskad kundbas. Den illegala verksamheten leder till ett minskat intresse för målsägandebolagens tjänster hos nya och gamla kunder och den ger sammantaget också sämre förutsättningar för att förvärva eftertraktade program. Det blir därför en negativ spiral för målsägandebolagens verksamhet.

Målsägandebolagen skulle inte bli överkompenserade vid fullt bifall till talan. Det saknas grund för att göra ytterligare avdrag beträffande antalet användare som Patent- och marknadsdomstolen har gjort. Antalet användare enligt Anders Braf's analys är unika och det har inte funnits anledning att lägga upp flera användare för att en "kund" skulle kunna använda flera enheter i nätverken. I stället används parametern "max_connections" av nätverksadministratören för att ange hur många simultana uppkopplingar som en unik användare kan ha.

brott mot upphovsrättslagen. Som kommer att framgå i det följande har han dock inte erkänt att cardsharing-verksamheten och den illegala iptv-verksamheten haft sådan omfattning som åklagaren gjort gällande. Detta innebär att skuldfrågan beträffande T.L. i sin helhet omfattas av Patent- och marknadsöverdomstolens prövning och det är med den utgångspunkten som både T.L. och åklagaren fört sin respektive talan i Patent- och marknadsöverdomstolen.

Brott mot avkodningslagen – åtalspunkterna 1, 3 och 6

Rättsliga utgångspunkter

Patent- och marknadsöverdomstolen ansluter sig till de rättsliga utgångspunkter som Patent- och marknadsdomstolen redovisat i sin dom (s. 34 f.). Utöver vad som anges där kan nämnas att avkodningslagen fick sin nuvarande utformning efter lagändringar som trädde i kraft den 1 augusti 2014. Lagändringarna innebar bl.a. att det kriminaliserade området utvidgades på så sätt att det även blev straffbart att för privat bruk anskaffa eller använda avkodningsutrustning i syfte att göra en tjänst tillgänglig i tolkningsbar form utan tjänsteleverantörens godkännande. (Se prop. 2013/14:123.)

Bestämmelser om tillämpligheten av svensk lag och svensk domstols behörighet finns i 2 kap. brottsbalken. Enligt 2 kap. 1 § brottsbalken gäller att för brott som har begåtts i Sverige döms efter svensk lag och vid svensk domstol. Vidare föreskrivs i 2 kap. 4 § brottsbalken att ett brott anses begånget där den brottsliga handlingen företogs.

Omfattningen av cardsharing-verksamheten m.m.

Av utredningen framgår inledningsvis att den i målet aktuella cardsharing-verksamheten bedrivits från Sverige och att den riktats till kunder i Sverige. Vid sådant förhållande är det fråga om brott som begåtts i Sverige och som ska dömas efter svensk lag och vid svensk domstol. Det förhållandet att det i cardsharing-nätverket ingått servrar placerade utomlands förändrar inte detta.

Åklagaren har, som angetts tidigare, på fråga från Patent- och marknadsöverdomstolen förtydligat att cardsharing-verksamheten varit av mycket stor omfattning. Enligt åklagaren går det inte att för varje dag ange hur många kunder som funnits i systemet, men under åtalstiden har det varit drygt 6 000 stycken registrerade i nätverket.

T.L. har hävdad att verksamhetens omfattning varit betydligt blygsammare. Enligt honom har verksamheten haft maximalt 500 kunder. T.L. har ifrågasatt tillförlitligheten av den av åklagaren åberopade utredningen avseende antalet användare i nätverket. Han har hävdad att den analys som har utförts av Anders Braf i fråga om antalet användare är felaktig samt särskilt framhållit att analysen och Anders Braf s uppgifter bör bedömas med försiktighet på grund av dennes nära koppling till målsägandebolagen. T.L. har vidare pekat på att hans system inte skulle ha haft kapacitet för att hantera en så stor mängd användare som Anders Braf funnit och att det inte finns något som visar att verksamheten skulle ha genererat intäkter som motsvarar ett så stort kundunderlag.

Åklagaren har presenterat en omfattande utredning om hur cardsharing-nätverket varit uppbyggt, inklusive hur många användare det funnits. Patent- och marknadsdomstolen har utförligt redovisat hur domstolen har värderat bevisningen och vilka slutsatser som kan dras av den. Patent- och marknadsöverdomstolen ansluter sig till det som Patent- och marknadsdomstolen har anfört i denna del. Följande kan dock tilläggas.

Anders Braf har i sin analys kommit fram till att det i cardsharing-nätverket fanns 6 617 unika användare som var aktiva i augusti 2016. I likhet med Patent- och marknadsdomstolen bedömer Patent- och marknadsöverdomstolen att det inte kommit fram något som ger anledning att ifrågasätta Anders Braf s slutsatser eller den metod som han använt för att beräkna antalet användare. Det kan i sammanhanget konstateras att Jessica Bennison i sin analys, i vilken hon till skillnad från Anders Braf inte beaktat om en användare varit aktiv eller inte, funnit 9 066 unika användarnamn i systemet och att detta är väl förenligt med Anders Braf s slutsatser.

T.L. har i Patent- och marknadsöverdomstolen åberopat skriftlig bevisning angående de s.k. xml-filerna i det material som erhållits från Contabo i Tyskland avseende servern S4 och tilläggsförhör med sig själv till styrkande av att hans system haft maximalt 500 aktiva kunder. Det som framkommit genom den nya bevisningen och tilläggsförhöret med honom påverkar enligt Patent- och marknadsöverdomstolen dock inte de slutsatser som kan dras av Anders Braf s analys.

kände till om cardsharing-verksamheten vid denna tidpunkt. Även denna bevisning har därför enligt Patent- och marknadsöverdomstolen ett begränsat bevisvärde.

Sammantaget gör Patent- och marknadsöverdomstolen bedömningen att det framkommit för Efkan Colakoff besvärande omständigheter, men att utredningen inte ger tillräckligt stöd för att det ska vara styrkt att han uppsåtligen främjat cardsharing-verksamheten på det sätt som åklagaren påstått. Efkan Colakoff ska därmed, med ändring av Patent- och marknadsdomstolens dom, frikännas från åtalet.

Brott mot upphovsrättslagen – åtalspunkterna 7 och 8

Rättsliga utgångspunkter

Patent- och marknadsöverdomstolen ansluter sig till de rättsliga utgångspunkter som Patent- och marknadsdomstolen redovisat i sin dom (s. 35 f.) Det kan tilläggas att även den s.k. signalrätten enligt 48 § upphovsrättslagen har varit föremål för harmonisering på EU-nivå (se prop. 2004/05:110 s. 263 f.). Den ensamrätt som tillkommer den som är innehavare av signalrätten avser förfoganden som förutsätter en interaktivitet mellan den initierar överföringen och den som är mottagare av densamma (se a. prop. s. 268).

Som redovisats ovan finns i 2 kap. brottsbalken bestämmelser om tillämpligheten av svensk lag, svensk domstols behörighet och var ett brott anses begånget.

Omfattningen av iptv-verksamheten m.m.

Av utredningen framgår att även det illegala iptv-nätverket har bedrivits från Sverige på motsvarande sätt som cardsharing-verksamheten och att det har varit riktat till kunder i Sverige. Även iptv-verksamheten faller således under svensk domsrätt och ska prövas enligt svensk lag. Det förhållandet att det funnits viss datorteknisk utrustning utomlands som ingått i nätverket förändrar inte detta.

Åklagaren har gjort gällande att även iptv-nätverket har riktat sig till ett stort antal användare. Enligt åklagaren fanns det i september 2018 drygt 1 700 användare i nätverket, av vilka drygt 1 500 hade tillgång till samtliga i åtalet aktuella kanaler. Vid

denna tidpunkt fanns det knappt 1 200 s.k. MAG-boxar i systemet varav drygt 1 000 var anslutna till systemet med unika ip-adresser.

T.L. har även beträffande iptv-nätverket påstått att det inte varit av så stor omfattning som åklagaren gjort gällande, utan att det kan ha rört sig om högst 500 kunder. Av samma skäl som beträffande cardsharing-nätverket har han framhållit att Anders Brafs utredning inte är tillförlitlig. Vidare har han i Patent- och marknadsöverdomstolen särskilt argumenterat för att Anders Brafs analys gett ett felaktigt resultat när det gäller antalet unika kunder bl.a. eftersom denne dragit fel slutsats beträffande parametern ”max_connections”. Dessutom har T.L. framhållit att det inte funnits tillräcklig kapacitet i hans nätverk för att hantera ett så stort antal användare som åklagaren påstått.

Åklagaren har även i denna del presenterat en omfattande utredning om hur det illegala iptv-nätverket var uppbyggt, inklusive hur många användare det funnits. Patent- och marknadsdomstolen har utförligt redovisat hur domstolen har värderat bevisningen och vilka slutsatser som kan dras av den. Patent- och marknadsöverdomstolen ansluter sig till det som Patent- och marknadsdomstolen har anfört i denna del. Följande kan dock tilläggas.

Även Patent- och marknadsöverdomstolens bedömning är alltså att det är styrkt att iptv-nätverket haft den omfattning som framgått av Anders Brafs analys, nämligen 1 766 aktiva ”user-id”. Patent- och marknadsöverdomstolen noterar i detta sammanhang att Alma Shawaffs analys av de beslagtagna databaserna utgått från antalet tv-boxar som var anslutna till nätverket. Hon har kommit fram till att det fanns 1 043 boxar som var anslutna med unika ip-adresser, dvs. ett lägre antal. Av utredningen i målet har dock framkommit att det inte var nödvändigt att ha tillgång till en tv-box för att kunna ta del av sändningarna i iptv-nätverket, utan det kunde även göras på exempelvis en mobiltelefon via en länk. Mot denna bakgrund framstår det antal som Anders Braf kommit fram till som väl förenligt med slutsatsen i Alma Shawaffs analys.

Sammantaget bedömer Patent- och marknadsöverdomstolen att det genom utredningen är ställt utom rimligt tvivel att Robin Hildorsson har deltagit i den illegala iptv-verksamheten på det sätt som åklagaren har påstått. I likhet med Patent- och marknadsdomstolen finner Patent- och marknadsöverdomstolen att Robin Hildorsson ska dömas för uppsåtligt brott mot upphovsrättslagen i enlighet med åklagarens gärningspåstående. Patent- och marknadsdomstolens dom ska således inte ändras i denna del.

Magnus Sjöberg (åtalpunkt 8)

Magnus Sjöberg har vidhållit samma inställning som i Patent- och marknadsdomstolen, nämligen att han inte har varit återförsäljare utan bara hjälpt vänner att skaffa oprogrammerade, lagliga tv-boxar från Wondernet. Han har också ifrågasatt vad som avses med återförsäljare enligt åtalet.

Åtalet mot Magnus Sjöberg avser enligt gärningsbeskrivningen att det är i sin egen-
skap av återförsäljare som han, tillsammans och i samförstånd med andra, såsom
medgärningsman ska ha återutsänt målsägandenas televisionsutsändningar samt ska ha
överfört upptagningar av dessa till allmänheten med möjlighet för enskilda att ta del av
dem på valfri tid och plats.

Enligt normalt språkbruk är en återförsäljare någon som köper in annans produkter och
i sin tur säljer dem vidare. Enligt Anders Brafs kompletterande utlåtande i målet
förekommer ett engelskt ord för återförsäljare, ”reseller”, inom illegal iptv-verksamhet
och en ”reseller” i detta sammanhang är en person som säljer de televisionsutsänd-
ningar som finns på servrar i det illegala iptv-nätverket. Ordet ”reseller” återfinns
också i den av Anders Braf analyserade databasen. Enligt Patent- och marknads-
överdomstolen måste alltså åtalet förstås på så sätt att det tar sikte på Magnus Sjöbergs
egenskap av återförsäljare med den funktion som en ”reseller” hade i iptv-verksam-
heten.

Det faktiska handlande som åklagaren har påstått att Magnus Sjöberg ska fällas till
ansvar för, är att han har medverkat i återutsändningen av televisionsutsändningarna
och överföringen av dessa samt att han har gjort detta genom att agera som ”reseller” i

verksamheten. Patent- och marknadsöverdomstolen drar, utifrån vad som bl.a. framgår av Anders Brafs utlåtande, slutsatsen att en ”reseller” medverkar i den illegala iptv-verksamheten genom att skaffa kunder, vilka i sin tur genererar intäkter till verksamheten. Med hänsyn härtill bedömer Patent- och marknadsöverdomstolen att en ”reseller” i denna sin egenskap inte medverkar, på ett sätt som utgör medgärningsmannaskap, till själva återutsändningen och överföringen av upptagningarna. Vid sådana förhållanden ska Magnus Sjöberg frikännas från åtalet.

Företagsbot

Multione har yrkat att Patent- och marknadsöverdomstolen ska ogilla yrkandet om företagsbot.

Enligt 36 kap. 7 § första stycket 1 brottsbalken får ett företag åläggas företagsbot för brott, om det för brottet är föreskrivet strängare straff än penningböter och brottet har begåtts i utövningen av näringsverksamhet. I paragrafens andra stycke finns vissa ytterligare sinsemellan alternativa krav för att ett företag ska kunna åläggas företagsbot, bl.a. att företaget inte har gjort vad som skäligen kunnat krävas för att förebygga brottet (punkt 1).

Patent- och marknadsöverdomstolen konstaterar inledningsvis att det förhållandet att Multione numera har försatts i konkurs inte hindrar att bolaget åläggs företagsbot.

Av de skäl som Patent- och marknadsöverdomstolen angett gör även Patent- och marknadsöverdomstolen bedömningen att det är utrett att brottsligheten har begåtts i utövningen av Multiones näringsverksamhet.

När det gäller de övriga kraven har åklagaren till grund för företagsboten åberopat att Multione inte gjort vad som skäligen kunnat krävas för att förebygga brotten. Enligt Patent- och marknadsöverdomstolen är det uppenbart att Multione inte agerat på det sätt som krävs för att kunna undgå företagsbot.

Sammantaget anser Patent- och marknadsöverdomstolen i likhet med Patent- och marknadsdomstolen att straffvärdet för Firaz Salmans brottslighet är något lägre än för T.L. och motsvarar ett och ett halvt års fängelse. Med hänsyn till straffvärdet ska påföljden bestämmas till fängelse. Fängelsestraffets längd bör bestämmas i enlighet med straffvärdet. Patent- och marknadsdomstolens dom ska således inte ändras när det gäller påföljden för Firaz Salman.

Yaser Hanna

Patent- och marknadsöverdomstolen gör inte några andra bedömningar än Patent- och marknadsdomstolen i fråga om brottets straffvärde och påföljdsbestämningen för Yaser Hanna. Patent- och marknadsdomstolens dom ska alltså inte ändras i denna del.

Robin Hildorsson

Patent- och marknadsöverdomstolen gör inte några andra bedömningar än Patent- och marknadsdomstolen ifråga om brottets straffvärde, påföljdsvalet och antalet dagsböter som den villkorliga domen ska förenas med. Patent- och marknadsdomstolens dom ska alltså inte ändras i påföljdsdelen för Robin Hildorsson.

Målsägandebolagens enskilda anspråk

Rättsliga utgångspunkter

Som Patent- och marknadsdomstolen har redogjort för i sin dom ska den som uppsåtligen bryter mot 9 § avkodningslagen betala skälig ersättning för den tjänst som därigenom har gjorts tillgänglig. Det föreligger på motsvarande sätt en skyldighet att betala skälig ersättning för utnyttjandet vid intrång i signalrätten enligt 48 § upphovsrättslagen, om intrånget begåtts uppsåtligen eller av oaktsamhet, förutsatt att televisionsutskändningarna ägt rum i Sverige eller att tv-företaget har sitt säte i Sverige (se 61 § första stycket upphovsrättslagen).

Patent- och marknadsöverdomstolen ansluter sig till de rättsliga utgångspunkter som Patent- och marknadsdomstolen redogjort för i sin dom, vad gäller modellen för beräkning av skälig ersättning vid brott mot avkodningslagen.

När det gäller skälig ersättning för utnyttjande av signalrätten enligt upphovsrättslagen konstaterar Patent- och marknadsöverdomstolen att skälig ersättning enligt upphovsrättslagen vanligen beräknas utifrån en hypotetisk licensavgift. Denna motsvarar det som intrångsgöraren skulle ha fått betala till rättighetshavaren i en tänkt licensieringssituation och inte vad en eventuell ”slutkund”, i sista ledet, skulle ha fått betala för att ta del av den intrångsgörande tjänsten eller produkten. Här kan alltså en skillnad skönjas mellan beräkningen av skälig ersättning enligt avkodningslagen och skälig ersättning enligt upphovsrättslagen. Det kan således övervägas om det som vanligen gäller för ersättning vid intrång i upphovsrätten bör gälla även för intrång i signalrätten.

Det finns emellertid tydliga paralleller mellan ett tv-företags skydd mot tredje mans utnyttjande av televisionsutsändningar genom avkodningslagen och genom signalrätten i upphovsrättslagen. Avkodningslagen avser att förhindra obehörig tillgång till bland annat tv-sändningar som är föremål för villkorad tillgång och tillhandahålls mot betalning (se NJA 2018 s. 66, p. 5). Signalrätten har ett liknande syfte, i det att skyddet för signalrätten går ut på att förhindra obehörigt utnyttjande av televisionsutsändningarna (jfr Olsson, Upphovsrättslagstiftningen, kommentaren till 5 kap. 48, JUNO version 4A). Reglerna om ersättning vid immaterialrättsintrång har dessutom varit förebild vid tillkomsten av bestämmelsen i 9 § avkodningslagen (se NJA 2013 s. 966, p. 10 med där gjord hänvisning). Med beaktande av det nu sagda gör Patent- och marknadsöverdomstolen bedömningen att samma principer bör tillämpas vid beräkningen av skälig ersättning vid intrång i signalrätten som enligt avkodningslagen. Med hänsyn till den praxis från Högsta domstolen som finns avseende avkodningslagen gör även Patent- och marknadsöverdomstolen bedömningen att den beräkningsmodell som finns för att fastställa skälig ersättning enligt avkodningslagen också bör tillämpas vid bestämmande av skälig ersättning för intrång i signalrätten enligt upphovsrättslagen.

För att inte överkompensera målsägandebolagen ska den skäliga ersättningen, både vad gäller cardsharing-verksamheten och den illegala iptv-verksamheten, motsvara det vederlag som målsägandebolagen skulle kunna erhålla genom abonnemangsavgift för det faktiska utnyttjandet (jfr Högsta domstolens resonemang om att beräkningen ska

baseras på den tid som det olovliga utnyttjandet faktiskt har kunnat äga rum, NJA 2013 s. 966, p. 12).

Skyldighet att betala skälig ersättning för utnyttjande

Patent- och marknadsöverdomstolen har i det föregående kommit fram till att T.L. och Firaz Salman uppsåtligen har brutit mot avkodningslagen samt att det har skett inom ramen för Multiones verksamhet. Av de skäl som Patent- och marknadsdomstolen angett ska T.L., Firaz Salman och Multione i konkurs solidariskt betala skälig ersättning för utnyttjandet av Canal Digital, Com Hems och NENT:s tv-sändningar i strid med avkodningslagen genom cardsharing.

Vidare har Patent- och marknadsöverdomstolen som tidigare redovisats bedömt att T.L., Firaz Salman och Robin Hildorsson uppsåtligen gjort sig skyldiga till intrång i NENT:s, C Mores och Discoverys signalrätt genom illegal iptv. Även för dessa intrång ska T.L., Firaz Salman, Robin Hildorsson och Multione i konkurs solidariskt betala skälig ersättning för detta utnyttjande av de skäl som Patent- och marknadsdomstol angett.

Målsägandebolagen har lagt Anders Brafs analyser och slutsatser beträffande antalet användare till grund för sina ersättningsanspråk. De tilltalade har invänt mot robustheten i utredningen och påtalat att kunder skulle kunna finnas i sådana länder där målsägandebolagen inte hade kunnat erhålla abonnemangsavgift för tv-tjänsterna med hänsyn till att målsägandebolagens rättigheter kan vara territoriellt begränsade. Detta skulle enligt de tilltalade i sin tur få betydelse vid beräkningen av den skäliga ersättningen.

I målet har framkommit att innehållet i målsägandebolagens egen rätt till televisionssändningar kan vara territoriellt begränsade till visst eller vissa länder och att målsägandebolagen därför inte kunnat erbjuda ett legalt abonnemang i andra länder. Det finns dock inget i utredningen som tyder på att det i här aktuella fall varit fråga om användare som målsägandebolagen inte skulle ha kunnat träffa abonnemangsavtal med.

De tilltalade har vidare invänt att en och samma fysiska person, ”kund” i nätverken, kan stå bakom flera användarnamn, dvs. inneha flera ”user-id”, för att på så sätt kunna få tillgång till tv-tjänsterna på flera enheter. Enligt de tilltalade påverkar detta i sådant fall den skäligen ersättnings storlek eftersom målsägandebolagen ger en prisreduktion till betalande abonnemangskunder för tillkommande enheter utöver den första. Patent- och marknadsdomstolen har med detta i beaktande gjort en skälighetsbedömning och minskat antalet användare, ”user-id”, med 30 procent vid beräkningen av skälig ersättning.

Patent- och marknadsöverdomstolen konstaterar att det genom Anders Brafs utredning är visat ett visst antal unika användare inom såväl cardsharing-verksamheten som den illegala iptv-verksamheten. Det saknas anledning att ifrågasätta Anders Brafs uppgifter om att parametern ”max_connections” används av nätverksadministratören för att ge en användare, en ”user-id”, flera simultana uppkopplingar. Någon reducering av antalet användare vid beräkningen av den skäliga ersättningen bör enligt Patent- och marknadsöverdomstolen därför inte göras.

Patent- och marknadsöverdomstolen konstaterar dock också att det av utredningen framgår att det i de olika databaserna finns användare med snarlika användarnamn, ”user-id”, vilket skulle kunna tala för att det bakom vissa användarnamn, trots att de är unika, är fråga om samma fysiska person. Målsägandebolagen har vidgått att det inom deras verksamhet förekommer prisreduktioner till abonnemangskunder om dessa t.ex. vill ha möjlighet att själva eller inom det egna hushållet använda tv-tjänsterna på flera enheter. Men det saknas utredning om villkoren för sådana prisreduktioner och i vilken utsträckning det förekommer. Enligt Patent- och marknadsöverdomstolens uppfattning ska oklarheterna falla tillbaka på målsägandebolagen. För att målsägandebolagen inte ska bli överkompenserade anser Patent- och marknadsöverdomstolen därför att beräkningen av den skäliga ersättningen ska göras med en reduktion som är avvägd för att med god marginal ta höjd för dessa förhållanden. En reduktion om 30 procent framstår då enligt Patent- och marknadsöverdomstolen som väl avvägd.

Närmare beräkning av ersättning enligt avkodningslagen (åtalspunkt 1)

Patent- och marknadsdomstolen har i sin dom redogjort för den modell som samtliga målsägandebolag har använt sig av för att beräkna den skäligen ersättningen för utnyttjandet av de tv-tjänster som gjorts tillgängliga genom cardsharing. Antalet användare under den relevanta tidsperioden baseras på en ögonblicksbild vid analys-tillfället och inte en kontinuerlig övervakning av nätverket. Det ska dock beaktas att det framgår av utredningen att T.L. cardsharing-verksamhet aldrig upphörde efter domen 2013 och att verksamheten från september 2016 efter hand kom att övergå till iptv-verksamheten samt att det krävdes abonnemang under ett antal månader för att kunna ta del av tv-sändningarna genom nätverken. I ljuset av detta anser Patent- och marknadsöverdomstolen att målsägandebolagens schematiska modell över antalet aktiva användare utgör godtagbart underlag vid beräkningen av skälig ersättning. Vidare kan målsägandebolagens sifferunderlag såvitt gäller genomsnittlig kostnad för ett abonnemang med de kanaler som gjorts tillgängliga och tidsperiodens längd läggas till grund för beräkningen. Men som tidigare redovisats ska vid en skälighetsbedömning en reduktion göras på det framräknade beloppet om 30 procent. Slutligen bör, på motsvarande sätt som målsägandebolagen har gjort i sina yrkanden, en avrundning ske nedåt till närmaste hela tusental.

Ersättningen till respektive målsägandebolag ska därmed beräknas på så sätt att antalet användare multipliceras med månadskostnaden för aktuellt abonnemang och därefter med antalet månader i enlighet med vad målsägandebolagen gjort gällande. Slutligen ska det framräknade beloppet reduceras med 30 procent och avrundas nedåt till närmaste tusental. Den ersättning som T.L., Firaz Salman och Multione i konkurs solidariskt ska betala till Canal Digital respektive NENT blir med denna beräkningsmodell något högre och ersättningen till Com Hem något lägre än den ersättning som Patent- och marknadsdomstolen dömt ut. Patent- och marknadsdomstolens dom ska ändras i enlighet härmed på det sätt som framgår av domsluten.

Närmare beräkning av ersättning enligt upphovsrättslagen (åtalspunkt 7)

Målsägandebolagen har även avseende intrång i signalrätten enligt upphovsrättslagen baserat sitt yrkande om skälig ersättning på en schematisk beräkningsmodell. Modellen har redovisats i Patent- och marknadsdomstolens dom och är baserad på antalet användare per månad i genomsnitt under relevant tidsperiod samt den genomsnittliga kostnaden för ett abonnemang med de kanaler som gjorts tillgängliga. Av samma skäl som redovisats avseende ersättningen enligt avkodningslagen anser Patent- och marknadsöverdomstolen att modellen och målsägandebolagens sifferunderlag kan läggas till grund för beräkningen. Slutligen ska det framräknade beloppet reduceras med 30 procent och avrundas nedåt till närmaste tusental.

Den ersättning som T.L., Firaz Salman, Robin Hildorsson och Multione i konkurs solidariskt ska betala till NENT, C More respektive Discovery blir med denna beräkningsmodell något lägre än den ersättning som Patent- och marknadsdomstolen dömt ut. Patent- och marknadsdomstolens dom ska ändras i enlighet härmed på det sätt som framgår av domsluten.

Förverkande och beslag

I Patent- och marknadsdomstolen framställde åklagaren yrkanden om utbytesförverkande mot T.L., Firaz Salman och Robin Hildorsson. Patent- och marknadsdomstolen bedömde i domskälen att det visserligen fanns förutsättningar för sådant förverkande men att det, med hänsyn till den ersättningsskyldighet som T.L., Firaz Salman och Robin Hildorsson ålades gentemot målsägandebolagen, fanns skäl att för dessa tilltalade jämka utbytesförverkandet till noll kronor. Något ställningstagande beträffande de nu aktuella förverkandeyrkandena redovisades dock inte i domsluten mot de tre tilltalade. Som har redovisats ovan har åklagaren inte i Patent- och marknadsöverdomstolen vidhållit sina yrkanden om utbytesförverkande och något ställningstagande i frågor rörande utbytesförverkande aktualiseras därmed inte i Patent- och marknadsöverdomstolen.

Patent- och marknadsöverdomstolen har bedömt att åtalet mot Magnus Sjöberg ska ogillas. Vid sådant förhållande ska även åklagarens yrkande om utbytesförverkande mot honom avslås.

Med hänsyn till bedömningen i skuldfrågan avseende T.L. och Yaser Hanna ska vad Patent- och marknadsdomstolen förordnat om sakförverkande stå fast. Detsamma gäller vad som förordnats av Patent- och marknadsdomstolen och Patent- och marknadsöverdomstolen i fråga om beslag mot T.L., Firaz Salman och Yaser Hanna.

Kvarstad

Av Patent- och marknadsdomstolen beslutad kvarstad mot T.L. och Firaz Salman är ägnad att täcka målsägandebolagens ersättningsanspråk enligt avkodnings-lagen och upphovsrättslagen. Den beslutade kvarstaden mot Multione är avsedd att täcka både dessa ersättningsanspråk och den företagsbot som döms ut mot bolaget.

Med den bedömning som Patent- och marknadsöverdomstolen har gjort i fråga om målsägandebolagens ersättningsanspråk samt då det skäligen kan befaras att T.L. och Firaz Salman genom att undanskaffa egendom eller på annat sätt undandra sig att betala ersättningen och då åtgärden också i bådas fall är proportionerlig ska vad Patent- och marknadsdomstolens beslut om kvarstad bestå, dock längst till 30 dagar efter lagakraftvunnen dom.

När det gäller den beslutade kvarstaden mot Multione konstaterar Patent- och marknadsöverdomstolen att bolaget har försatts i konkurs efter att den överklagade domen meddelats och att konkursbeslutet har vunnit laga kraft. Ändamålet med en beviljad kvarstad förfaller normalt om gäldenären försätts i konkurs och kvarstaden ska då enligt 26 kap. 6 § första stycket rättegångsbalken hävas (jfr NJA 1989 s. 52).

Då något förhållande som talar däremot inte har framkommit ska den av Patent- och marknadsdomstolen beslutade kvarstaden mot Multione hävas.

Rättegångskostnader

Ersättningskyldighet för rättegångskostnader i Patent- och marknadsdomstolen

Målsägandebolagen har yrkat att T.L., Firaz Salman, Robin Hildorsson och Multione i konkurs ska betala ersättning för bolagens rättegångskostnader i Patent- och marknadsdomstolen i enlighet med vad som yrkades där. T.L. och Multione i konkurs har yrkat att de belopp som Patent- och marknadsdomstolen dömt ut ska sättas ner. Firaz Salman och Robin Hildorsson har motsatt sig att det som Patent- och marknadsdomstolen beslutat i denna del ändras.

Patent- och marknadsöverdomstolen konstaterar att målsägandebolagen här varken förlorat mer eller fått ytterligare framgång med respektive talan. Det innebär, som också Patent- och marknadsdomstolen funnit, att de inte ska ersättas fullt ut för sina rättegångskostnader där.

Som Patent- och marknadsdomstolen redovisat uppgår den sammanlagda tid som målsägandeombuden yrkat ersättning för till över 600 timmar. De frågor som har aktualiserats i målet rörande cardsharing-verksamhet och illegal iptv-verksamhet är av stor betydelse för målsägandebolagen och ersättningskraven mot de tilltalade för utnyttjandet av televisionsutsändningarna uppgår till stora belopp. Såväl målets art och omfattning som dess betydelse för målsägandebolagen har således motiverat att det lagts ner ett betydande arbete från målsägandebolagens sida.

Vid bedömningen av ersättningens skälighet måste emellertid också beaktas att målsägandebolagens ersättningsanspråk har begränsats till att avse enbart skälig ersättning för utnyttjande och alltså inte omfattar krav på ersättning för ytterligare skada. Den utredning som målsägandebolagen grundat sin respektive talan på utgörs till stor del av material som tagits fram under förundersökningen och som också åklagaren har åberopat i målet. Patent- och marknadsöverdomstolen kan vidare konstatera att ombudens redogörelser för det arbete som utförts är knapphändiga och att det utifrån dessa inte går att bedöma i vilken utsträckning allt det nedlagda arbetet varit motiverat. Däremot anser Patent- och marknadsöverdomstolen, till skillnad från

Patent- och marknadsdomstolen, att det saknas anledning att ifrågasätta såväl behovet av två ombuds närvaro under hela huvudförhandlingen som att ombuden varit aktiva i erforderlig utsträckning under förhandlingen.

Sammantaget gör Patent- och marknadsöverdomstolen bedömningen att skälig ersättning för målsägandebolagens rättegångskostnader inte kan anses uppgå till ett högre belopp än vad Patent- och marknadsdomstolen kommit fram till.

Det anförda leder till slutsatsen det som Patent- och marknadsdomstolen beslutat ifråga om de tilltalades ersättningsskyldighet för målsägandebolagens rättegångskostnader i Patent- och marknadsdomstolen inte ska ändras.

Ersättningsskyldighet för rättegångskostnader i Patent- och marknadsöverdomstolen

Målsägandebolagen har yrkat att T.L., Firaz Salman, Robin Hildorsson och Multione i konkurs ska ersätta dem för rättegångskostnader på visst närmare angivet sätt.

Multione i konkurs har yrkat ersättning av målsägandebolagen för sin rättegångskostnad.

Patent- och marknadsöverdomstolen konstaterar att frågan om den skäliga ersättningen för utnyttjandet av televisionsutsändningarna endast till liten del rör ersättningsskyldigheten som sådan, utan att tyngdpunkten i processen i här aktuellt avseende har legat på frågan om målsägandebolagen skulle tillerkännas full ersättning eller inte.

Målsägandebolagen å ena sidan och de tilltalade å den andra får alltså anses ömsom vinnande i Patent- och marknadsöverdomstolen.

Med hänsyn till det anförda ska varken målsägandebolagen eller Multione i konkurs tillerkännas ersättning för sina rättegångskostnader i Patent- och marknadsöverdomstolen.

Ersättning till de offentliga försvararna m.m.

M.A. har yrkat ersättning för bl.a. arbete under 185 timmar.

Åklagaren har anfört att ersättning inte bör utgå för mer än 150 timmars arbete.

Patent- och marknadsöverdomstolen bedömer att det med hänsyn till målets art och omfattning samt T.L. centrala roll har varit motiverat för försvararen att lägga ner ett betydande arbete i målet. Dessutom har förundersökningen kompletterats på T.L. begäran medan huvudförhandlingen i Patent- och marknadsöverdomstolen pågick och T.L. har lagt fram ny bevisning här. Den nedlagda arbetstiden får mot den bakgrunden anses rimlig. Den begärda ersättningen i övrigt, för tidspillan, traktamente och utlägg, är skälig.

Med hänsyn till det fängelsestraff som T.L. döms till och den ersättnings-skyldighet han åläggs gentemot målsägandebolagen ska staten svara för försvarar-kostnaden.

Henrik Lindblom

Henrik Lindblom har yrkat ersättning för bl.a. arbete under 215 timmar.

Åklagaren har anfört att ersättning inte bör utgå för mer än 150 timmars arbete.

Patent- och marknadsöverdomstolen bedömer att det med hänsyn till målets art och omfattning samt Firaz Salmans inblandning i stora delar av målet varit motiverat för hans försvarare att lägga ner ett betydande arbete i målet. Firaz Salman har dessutom här åberopat ny skriftlig och muntlig bevisning. Även med beaktande av det nu nämnda bedömer Patent- och marknadsöverdomstolen emellertid att den begärda ersättningen inte fullt ut kan anses skälig och att Henrik Lindblom får anses skäligen tillgodosedd med en ersättning för arbete motsvarande 175 timmar. Den begärda ersättningen i övrigt, för tidspillan och utlägg, är skälig.

Med hänsyn till det fängelsestraff som Firaz Salman döms till och den ersättnings-skyldighet han åläggs gentemot målsägandebolagen ska staten svara för försvarar-kostnaden.

Joakim Sörmdal

Joakim Sörmdal har yrkat ersättning för bl.a. arbete under 99,25 timmar.

Åklagaren har anfört att ersättning inte bör utgå för mer än 63 timmars arbete.

Patent- och marknadsöverdomstolen bedömer med hänsyn till Yaser Hannas förhållandevis begränsade del i målet och utredningen att en ersättning motsvarande den redovisade tidsåtgången inte kan anses rimlig. Joakim Sörmdal får anses skäligen tillgodosedd med en ersättning motsvarande arbete under 65 timmar. Den begärda ersättningen i övrigt, för tidsspillan och utlägg, är skälig.

Yaser Hannas ekonomiska förmåga är sådan att han ska ersätta staten för en del av försvararkostnaden i båda instanserna. Det som har framförts i Patent- och marknadsöverdomstolen om hans ekonomiska förhållanden leder inte till att det som Patent- och marknadsdomstolen har förordnat angående ersättningsskyldighet till staten för kostnaderna ska ändras. Hans ersättningsskyldighet för försvararkostnaderna här bestäms till det belopp som framgår av domslutet.

Bo Nilsson

Bo Nilsson har yrkat ersättning för bl.a. arbete under 63 timmar.

Åklagaren har inte haft någon erinran mot den begärda ersättningen för arbete.

Patent- och marknadsöverdomstolen bedömer att den nedlagda arbetstiden är rimlig liksom den begärda ersättningen för tidsspillan.

Eftersom Efkan Colakoff frikänns från åtalet ska staten svara för försvararkostnaden.

Johan Grahn

Johan Grahn har yrkat ersättning för bl.a. arbete under 75,5 timmar.

Åklagaren har anfört att ersättning inte bör utgå för mer än 60 timmars arbete.

Patent- och marknadsöverdomstolen bedömer med hänsyn till målets art och omfattning för Robin Hildorssons del att den begärda ersättningen inte fullt ut kan anses skälig. Johan Grahn får anses skäligen tillgodosedd med en ersättning för arbete motsvarande 60 timmar. Den begärda ersättningen i övrigt, för tidspillan och utlägg, är skälig.

Med hänsyn till den ersättningsskyldighet som Robin Hildorsson åläggs gentemot målsägandebolagen ska staten svara för försvararkostnaden.

Carl-Oskar Morgården

Carl-Oskar Morgården har yrkat ersättning för bl.a. arbete under 45,5 timmar.

Åklagaren har inte haft någon erinran mot den begärda ersättningen för arbete.

Patent- och marknadsöverdomstolen bedömer att den nedlagda arbetstiden är rimlig liksom den begärda ersättningen för tidspillan.

Eftersom Magnus Sjöberg frikänns från åtalet ska staten svara för försvararkostnaden.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga C

Överklagande senast 2021-08-17

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Ulrika Beergrehn, Göran Söderström, referent, och Sara Ulfsdotter samt nämndemännen Kersti Johnsson och Pehr Anders Waern.

Avräkningsunderlag beträffande T.L. och Firaz Salman bifogas domen.